

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 1390 van 24 augustus 2007
in de zaak 10.361/Ilde kamer**

In zake:

D [REDACTED] L [REDACTED]
D [REDACTED] L [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van hun advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 Antwerpen

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat D [REDACTED] L [REDACTED] en D [REDACTED] L [REDACTED] van Russische nationaliteit op 4 juni 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de ten uitvoerlegging te vorderen van de afwijzing van een aanvraag artikel 9, derde lid Vreemdelingenwet van 25 april 2007 en een bevel om het grondgebied te verlaten van 14 mei 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van L. BRACKE loco E. MATTERNE en C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekers dienen op 13 augustus 2003 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (Vreemdelingenwet). De minister van Binnenlandse zaken beslist op 25 april 2007 dat de aanvraag onontvankelijk is. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland."

Het feit dat betrokkenen sinds 2001 in België verblijven, geïntegreerd zouden zijn, Nederlandse taallessen hebben gevolgd, de heer Dadayev zicht op werk heeft en vrijwilligerswerk doet, en het gezin een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd, getuigenverklaringen en een petitie voorlegt, is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een onderzoek in het kader van een eventuele aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9.2 van de wet van 15/12/1980.

Betrokkenen vroegen op 30/08/2001 in België asiel aan. Deze asielaanvraag werd afgesloten op 29/07/2002 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hun betekend op 31/07/2002. Betrokkenen verbleven van 31/07/2002 tot 01/07/2003 illegaal in België. Op 01/07/2003 vroegen betrokkenen voor een tweede keer asiel aan in België. Deze aanvraag werd afgesloten op 14/07/2003 met een beslissing 'weigering in behandeling te nemen' door de Dienst Vreemdelingenzaken, hun betekend op dezelfde dag. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijven sindsdien illegaal in België. Uit dit langdurig illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden met het oog op regularisatie. Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. De duur van de procedures –namelijk 11 maanden wat de eerste asielprocedure betreft en iets minder dan 2 weken wat de tweede betreft– was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Wat betreft het beroep dat betrokkenen lopende hadden bij de Raad van State, dient opgemerkt te worden dat dit beroep verworpen werd dd. 20/02/2007. (RvS arrest nr. 168.021 en 168.022)

De wet van 22/12/1999 was een enige en unieke operatie, de criteria voor regularisatie vermeld in deze wet zijn dan ook niet van toepassing op de aanvraag tot regularisatie op grond van art. 9 van de wet van 1980.

Het feit dat de kinderen hier naar school gaan, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van de kinderen geen gespecialiseerd onderwijs, ~~noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden zijn.~~ Bovendien verloopt deze scholing sinds het einde van de asielprocedure(s) in illegaal verblijf. Hierbij kan bijgevolg opgemerkt worden dat het de ouders zijn die de belangen van de kinderen hebben geschaad door zich te nestelen in dergelijk verblijf.

Wat betreft de vrees voor een terugkeer naar zijn land van herkomst of van verblijf waarop betrokkenen zich beroepen, dient opgemerkt te worden dat de Europese richtlijn 2004/83/EG van 29/04/2004 inzake de minimumnormen voor de voorwaarden die vervuld moeten worden door onderdanen van derde landen of door staatlozen om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus of door personen die om andere redenen internationale bescherming behoeven en inzake de inhoud van deze statuten, in het Belgisch nationaal recht werd opgenomen en van toepassing is sinds 10/10/2006. Bijgevolg hoort het onderzoek van de in huidig verzoek ingeroepen elementen te gebeuren binnen een specifiek georganiseerde procedure. Deze procedure (voorzien door de Artikels 50 en 51 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en door Artikel 77 §1 en 2 –als overgangsmaatregel– van de wet van 15/09/2006 tot wijziging van

de Wet van 15/12/1980) valt niet onder de bevoegdheid van de Dienst "humanitaire regularisaties" bij de Dienst Vreemdelingenzaken."

1.2. Op 14 mei 2007 wordt aan verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1.1. In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Zij betogen dat de motivering "ten zeerste niet afdoende is" daar zij niet kunnen uitmaken of de in de aanvraag aangevoerde motieven in aanmerking genomen en onderzocht werden als buitengewone omstandigheid. Volgens verzoekers werden de aangevoerde problemen in het land van herkomst onvoldoende beoordeeld, verklaarde de dienst Vreemdelingenzaken zich hiervoor onterecht onbevoegd en trachtte deze hierdoor haar verplichting tot motivering van bestuurshandelingen naast zich neer te leggen. Verzoekers betogen dat er sprake is van een expliciete schending van de formele motiveringsplicht daar in de bestreden beslissing impliciet wordt gesteld dat er niet eens hoeft te worden gemotiveerd over de problemen in het land van herkomst. Volgens verzoekers moet er minstens een schending van de materiële motiveringsplicht worden vastgesteld daar er expliciet geen rekening wordt gehouden met deze problemen.

2.1.2. In het kader van een machtiging tot verblijf maakt het feit of men kan terugkeren naar het land van herkomst in de zin van artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet de essentie uit van de aanvraag.

Verzoekers voeren in hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet als buitengewone omstandigheid aan dat ze onmogelijk kunnen terugkeren vanwege persoonlijke problemen in het land van herkomst en de algemene situatie in Tsjetsjenië.

2.1.3. De dienst Vreemdelingenzaken antwoordt hierop in de bestreden beslissing als volgt:

"De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Wat betreft de vrees voor een terugkeer naar zijn land van herkomst of van verblijf waarop betrokkenen zich beroepen, dient opgemerkt te worden dat de Europese richtlijn 2004/83/EG van 29/04/2004 inzake de minimumnormen voor de voorwaarden die vervuld moeten worden door onderdanen van derde landen of door staatlozen om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus of door personen die om andere redenen internationale bescherming behoeven en inzake de inhoud van deze statuten, in het Belgisch nationaal recht werd opgenomen en van toepassing is sinds 10/10/2006. Bijgevolg hoort het onderzoek van de in huidig verzoek ingeroepen elementen te gebeuren binnen een specifiek georganiseerde procedure. Deze procedure (voorzien door de Artikels 50 en 51 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en door Artikel 77 §1 en 2 -als overgangsmaatregel- van de wet van 15/09/2006 tot wijziging van de Wet van 15/12/1980) valt niet onder de bevoegdheid van de Dienst "humanitaire regularisaties" bij de Dienst Vreemdelingenzaken."

2.1.4. Hieruit blijkt dat niet eens is geantwoord op de stelling van verzoekers dat ze onmogelijk kunnen terugkeren vanwege persoonlijke problemen in het land van herkomst en de algemene situatie in Tsjetsjenië en dat dit een buitengewone omstandigheid zou uitmaken in de zin van artikel 9, derde lid Vreemdelingenwet.

De motivering is niet afdoende. Het middel is in die mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Artikel 1.

De beslissing genomen door de dienst Vreemdelingenzaken op 25 april 2007 wordt vernietigd.

De beslissing genomen door de dienst Vreemdelingenzaken op 14 mei 2007 wordt vernietigd.

Artikel 2.

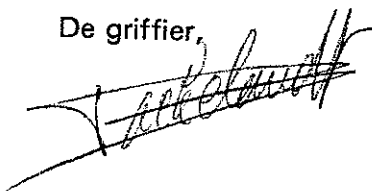
De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus 2007 door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. kamervoorzitter, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

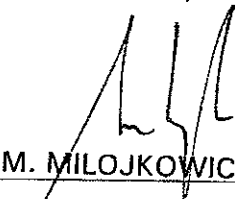
dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

P. BAEKELANDT.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

